

[Højland.]

også folk, som beskæftiger sig meget med dette spørgsmål, og som vi har i gang som rådgivende eksperter på disse områder. Vi har selvfølgelig drøftet dette lovforslag i vor gruppe, men vi kan ikke sige stort andet, end at vi tilslutter os det i den form, hvori handelsministeren har fremsat det.

Dog vil jeg gerne have lov til at sige — og det fremgik også af vor drøftelse af spørgsmålet — at vi helt og fuldt tilslutter os de bemærkninger, som hr. Erling Jensen kom med med hensyn til det offentliges repræsentation, og at man undersøger disse spørgsmål nærmere i udvalg.

Men handelsministeren skal i alt fald foreløbig have vort tilsagn om en positiv behandling af spørgsmålene.

Aage Frandsen (SF):

Vort grundsynspunkt med hensyn til kreditformidlingen her i landet er, at det burde være en samfundsopgave. Det vil altså sige, vi er imod, at der overhovedet eksisterer private banker og sparekasser. Det mener vi ud fra, at ligesom det er samfundet, som skal styre den almindelige økonomiske politik, så må det også være samfundet, som skal styre den økonomiske politik, når det gælder erhvervslivet og den slags ting. Men vi er godt klar over, at der er ikke flertal for, at vi her i landet nationaliserer banker og sparekasser og den øvrige kreditformidling, og derfor må vi acceptere, at man altså går mindre stærkt fremad.

Det, vi så mener ville være rigtigt som anden etape, var, at samfundet fik en kontrol, en effektiv kontrol, med kreditformidlingen hos de private pengeinstitutter og andre finansieringsinstitutter, vi har her i landet. Altså at det var samfundet, det vil sige folketinget og regeringen, der angav de generelle retningslinjer for den långivning, som skal foregå i de private finansieringsinstitutter.

Der findes i øjeblikket, hvad skal vi sige, en meget begrænset samfundskontrol på dette område via Nationalbanken og via regeringens bestemmelser, men specielt folketingets muligheder for at kontrollere er i høj grad begrænsede. Vi har tidligere her i folketinget, nemlig i sidste folketingssamling, foreslået en samfundskontrol med kreditformidlingen her i landet og en kontrol,

som gik betydelig videre end den kreditformidlingslov, som blev vedtaget i sidste folketingssamling. Vort forslag nåede ikke at komme til behandling her i tinget på grund af valgets udskrivelse, og derfor vil vi senere fremsætte forslaget igen.

Men den mindste ting i hvert tilfælde i denne forbindelse måtte være, at samfundet havde repræsentation i bankers bestyrelser, ligesom det har i sparekassers, simpelt hen for at man fra samfundets side havde en betydelig bedre kontrol med, hvad der sker i bankerne, og for at man via denne repræsentation både kunne få oplysninger og kunne give direktiver. Men det er altså ikke medtaget i dette forslag.

Det vil altså sige, at vores principielle betragtning langt fra er tilgodeset i dette forslag. Derfor må jeg sige, at vi ikke kan tilslutte os lovforslaget i denne udformning, netop på grund af, at der overhovedet ikke er nogen som helst form for samfundskontrol.

Et andet punkt i forslaget, som, så vidt jeg har hørt, ikke andre ordførere har været inde på, men som jeg finder uhyre centralt i denne forbindelse, er det, som behandles i forslagens § 5, som netop betyder, at EF's regler om den frie etableringsret inden for pengeinstitutternes område nu også bliver lovfæstet her i landet. Det sker i forslagens § 5 i henhold til et EF-direktiv, som siger, at man skal ophæve de restriktioner, som har været gældende i de forskellige lande over for banker og sparekasser osv. Det er en anden væsentlig grund til, at vi ikke kan tilslutte vores tilslutning til forslaget i den foreliggende form.

Det vil jo betyde, at muligheden for, at samfundet senere kan få øget kontrol med kreditformidlingen her i landet, bliver ødelagt. Det, at man accepterer dette EF-direktiv, vil også betyde, at finansieringsinstitutter fra udlandet vil få langt større muligheder for at øge indflydelsen her i Danmark, og det vil altså også betyde, at udenlandsk erhvervsliv vil få bedre muligheder, og at, hvad skal vi sige, kontrollen fra dansk side, både fra dansk erhvervslivs side og fra samfundets side, vil blive endnu ringere.

Men det er jo ikke noget, som det danske folketing sådan set kan tage stilling til. Det er noget, som én gang er afgjort ved, at vi trådte ind i fællesmarkedet. Det var vi mod-